

fra Ejendommen, men bliver at betragte som Tilbehør til denne. 9) Regeringen faar Ret til gennem Traktat og under Forudsætning af Gensidighed at tillægge fremmede Domme Eksekutionskraft (under lignende Betingelser som efter Loven af 19. Februar 1861 med Hensyn til svenske Domme). 10) Afsætning bortfalder, ligeledes den *særlige* Regel om Namsdommes Forældelse. 11) En sluttet Eksekutionsforretning kan paaankes eller paakæres overensstemmende med forannævnte Regler. Anke eller Kære imod Eksekutionsforretningen maa i Regelen rejses inden 4 Uger, efter at Eksekutionsforretningen er endelig sluttet (eller stadfæstet). Dog kan Justitsministeren indtil et Aar efter Eksekutionsforretningens Slutning (eller Stadfæstelse) tillade Anke eller Kære, naar ganske særegne Omstændigheder taler derfor, saaledes at Klager, som vedrører selve den Fordring eller Ret, om hvis Fuldbyrkelse der er Spørgsmaal, gøres gældende ved Anke til den Landsret, under hvilken Fogeden staar; medens Klager, der alene angaar de processuelle Betingelser for Fogedforretningen eller den ved samme brugte Fremgangsmaade, gøres gældende ved Kære. Under Ankesagen eller Kæremaalet er den for Fogeden stedfundne Procedure ikke bindende, og der er endog intet til Hinder for, at nye Paastande fremsættes.

B. Tvangsauktion (Kap. 49—52, §§ 538—592).

Tvangsauktioner foretages af *Fogeden* (i Konkurs- og Dødsboer af Skifteretten). I øvrigt er Lovens Regler her næsten helt stemmende med Lov 9. April 1891. Som noget nyt kan dog mærkes, at Tvist angaaende Auktionssummens Fordeling skal afgøres ved almindelig Rettergang. — Reglerne om Procedure, der maatte opstaa under Tvangsauktion, stemmer i alt væsentligt med det ovenfor under Eksekutioner anførte.

IV. Udpantning og Ind- og Udsættelsesforretninger.

(Kap. 54—55, §§ 596—611).

Reglerne herom er i det hele og store de hidtil gældende Regler.